

RELATIONSHIP OF SYSTEMATIC ADMINISTRATION TO TEACHER COMPETENCY DEVELOPMENT OF EDUCATIONAL PERSONNEL SPECIAL EDUCATION CENTER

Wanwisa THOTSAPHANON¹, Naitawan KUMHOM¹ and Sopee WIWATCHANKIT¹

1 Faculty of Social Sciences and Education, Thongsook College, Thailand; ntawan@hotmail.com
(Corresponding Author)

ARTICLE HISTORY

Received: 19 September 2024

Revised: 3 October 2024

Published: 17 October 2024

ABSTRACT

The purpose of this research is to 1) Study the level of systematic administration 2) Study the level of teacher competency development and 3) The relationship of systematic administration with the development of teacher competency of educational personnel. Special Education Center. The sample group used in this research was 385 educational personnel. The instrument used was a questionnaire. The statistics used to analyze the data were: Frequency breakdown Finding percentages, averages, standard deviations and peer correlation coefficient analysis. The results of the study found that 1) overall systematic management at a high level When considering each area, it was found that the number 1 position was the input side, followed by the process side, the output side, and the last place was the output side, respectively 2) Teacher competency development Overall, the average is at a moderate level. When considering each area, it was found that number 1 was the area of special education, followed by the area of screening and evaluating the abilities of children with special needs. And the last ranking is in terms of building networks and teams in organizing special education, respectively 3) Relationship of systematic administration to teacher competency development Using the multiple regression method, it was found that the input factors Process side, output side, and results side gave a multiple correlation coefficient (R) equal to 0.910. and can explain the variation in systematic administration and teacher competency development with statistical significance at the 0.01 level at 82.80 percent ($R^2 = 0.828$) and the results of the hypothesis test. All assumptions were found to be consistent. Statistically significant at the 0.01 level.

Keywords: Systematic Management, Teacher Competency Development, Educational Personnel Special Education Center

CITATION INFORMATION: Thotsaphanon, W., Kumhom, N., & Wiwatchankit, S. (2024). Relationship of Systematic Administration to Teacher Competency Development of Educational Personnel Special Education Center. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 2(10), 93

ความสัมพันธ์ของการบริหารเชิงระบบกับการพัฒนาสมรรถนะครูของ บุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ

วันวิสา ทศพานนท์¹, ในตะวัน กำหม่อม¹ และ โสภี วิวัฒน์ชาญกิจ¹

1 คณะสังคมศาสตร์และศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยทองสุข; ntawan@hotmail.com (ผู้ประพันธ์บรรณกิจ)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการบริหารเชิงระบบ 2) ศึกษาระดับการพัฒนาสมรรถนะครู และ 3) ความสัมพันธ์ของการบริหารเชิงระบบกับการพัฒนาสมรรถนะครูของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรทางการศึกษา จำนวน 385 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ แจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์ ผลการศึกษาพบว่า 1) การบริหารเชิงระบบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านปัจจัยนำเข้า รองลงมาคือ ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และ อันดับสุดท้ายคือ ด้านผลลัพธ์ ตามลำดับ 2) การพัฒนาสมรรถนะครู โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการจัดการศึกษาพิเศษ รองลงมาคือ ด้านการคัดกรองและประเมินความสามารถเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการสร้างเครือข่ายและทีมงานในการจัดการศึกษาพิเศษ ตามลำดับ 3) ความสัมพันธ์ของการบริหารเชิงระบบกับการพัฒนาสมรรถนะครู ด้วยวิธีการถดถอย พหุคูณ พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ด้านผลลัพธ์ ให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) มีค่าเท่ากับ 0.910 และสามารถอธิบายความผันแปรของการบริหารเชิงระบบกับการพัฒนาสมรรถนะครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้ร้อยละ 82.80 ($R^2 = 0.828$) และผลการทดสอบสมมติฐาน ทุกสมมติฐานมีความสอดคล้อง พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: การบริหารเชิงระบบ, การพัฒนาสมรรถนะครู, บุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ

ข้อมูลอ้างอิง: วันวิสา ทศพานนท์, ในตะวัน กำหม่อม และ โสภี วิวัฒน์ชาญกิจ. (2567). ความสัมพันธ์ของการบริหารเชิงระบบกับการพัฒนาสมรรถนะครูของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 2(10), 93

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ พร้อมกับการพัฒนาในด้านอื่นๆ โดยถือเป็นนโยบายของประเทศ ซึ่งกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) กำหนดยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้ประเทศสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศ โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์ประเทศไทย คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน นอกจากนั้นทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ที่กล่าวถึง การพัฒนาประเทศให้ได้ผลดีนั้น จะต้องยึด “คนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562) และสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579 ที่ได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของคนทุกช่วงวัย จึงเป็นพันธกิจสำคัญร่วมกันของรัฐและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งในการกำหนดเป้าหมายการจัดการศึกษา มาตรฐานการศึกษา การพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ สื่อ แหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลของผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา ทุกกลุ่มเป้าหมาย และทุกช่วงวัย เพื่อสร้างและพัฒนาพลเมืองที่มีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถ ความถนัด และความสนใจ เพื่อการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างเป็นสุขร่วมกับผู้อื่นในสังคม และการปรับปรุงระบบการผลิตและพัฒนาครูอาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาในทุกกระดับ และประเภทการศึกษา เพื่อให้ได้ครูดี มีความรู้ ทักษะ และความสามารถ ในการจัดการเรียนการสอน และมีจิตวิญญาณของความเป็นครู เข้าสู่ระบบการศึกษาของประเทศในการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดสูงสุดของศักยภาพของแต่ละบุคคลต่อไป และนอกจากนี้ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579 ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาในทุกระดับและประเภทการศึกษาเพื่อให้ได้ครูดี มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการจัดการเรียนการสอน และมีจิตวิญญาณของความเป็นครูเข้าสู่ระบบการศึกษาของประเทศ ในการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดสูงสุดของศักยภาพของแต่ละบุคคลต่อไป (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2565)

ศูนย์การศึกษาพิเศษ เป็นสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษานอกระบบหรือตามอัธยาศัย แก่คนพิการ ตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการจนตลอดชีวิต และจัดการศึกษาอบรมแก่ผู้ดูแลคนพิการ ครู บุคลากรและชุมชน รวมทั้งการจัดสื่อ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก บริการและความช่วยเหลืออื่นใด ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในประกาศกระทรวง โดยมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้ 1) จัดและส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาในลักษณะศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม และเตรียมความพร้อมของคนพิการ เพื่อเข้าสู่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียนอนุบาล โรงเรียนเรียนร่วม โรงเรียนเฉพาะความพิการ ศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น 2) พัฒนาและฝึกอบรมผู้ดูแลคนพิการ บุคลากรที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ 3) จัดระบบและส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาสำหรับคนพิการ 4) จัดระบบบริการช่วงเชื่อมต่อสำหรับคนพิการดำเนินการโดยประสานเครือข่ายในการบริการช่วงเชื่อมต่อสำหรับคนพิการ 5) ให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยครอบครัวและชุมชนด้วยกระบวนการทางการศึกษา 6) เป็นศูนย์ข้อมูล รวมทั้งจัดระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาสำหรับคนพิการ 7) จัดระบบสนับสนุนการจัดการเรียนร่วม และประสานงานการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในจังหวัด 8) ภาระหน้าที่อื่น ตามกฎหมายกำหนดหรือตามที่ได้รับมอบหมาย (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2563)

ปัญหาที่สำคัญและมีมาอย่างต่อเนื่องในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่ การขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้และประสบการณ์การศึกษาพิเศษโดยตรง ในขณะที่ครูการศึกษาพิเศษมีปัญหาในการปฏิบัติงานให้

สอดคล้องกับ “หน้าที่ของครู” ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.2551 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 กล่าวคือ ครูการศึกษาพิเศษรายงานว่าตนเองประสบปัญหาเกี่ยวกับการปรับพฤติกรรมเด็ก การจัดทำหลักสูตรหรือปรับหลักสูตรสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ การออกแบบแผนการสอนเฉพาะบุคคลสำหรับผู้พิการทางการศึกษา การประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง การวางแผนการส่งต่อและการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับคนพิการเรียนร่วม ข้อค้นพบนี้สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ และเป็นปัจจัยสำคัญที่อาจส่งผลกระทบต่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านต่างๆ ของผู้เรียนเนื่องจากการจัด (ศฤงคาร ใจปันหา, 2563) การศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษจะต้องจัดให้สอดคล้องกับความต้องการพิเศษทางการศึกษาของผู้เรียนเป็นเฉพาะบุคคล หากขาดแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล การประเมินความก้าวหน้าของเด็ก และการทำงานที่ประสานกันระหว่างผู้เกี่ยวข้องกับผู้เรียนที่ต่อเนื่องและเป็นระบบ อาจส่งผลให้ผู้เรียนไม่ได้รับการพัฒนาและส่งเสริมในด้านต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมและ เต็มศักยภาพ นอกจากนี้ผลการสำรวจปัญหาในการปฏิบัติงานของครูการศึกษาพิเศษ ยังพบอีกว่า ครูประสบปัญหามากที่สุดในประเด็นต่อไปนี้ ได้แก่ ปัญหาในการจัดการพฤติกรรมผู้เรียน การดูแล ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษได้ไม่ทั่วถึง การขาดการสนับสนุนจากโรงเรียน การประสบปัญหาในการจัดทำสื่อการเรียนรู้ การไม่ได้รับความสะดวกในการปฏิบัติงาน การประสบปัญหาเกี่ยวกับการส่งต่อ ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ การประสบปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนเพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็น สำหรับเด็กที่นอกเหนือจากการพัฒนาทางด้านวิชาการ และการประสบปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม ผลการสำรวจดังกล่าวสอดคล้องกับ กาญจนา ฮวดศรี (2566) ที่พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษเป็นความรู้เฉพาะทาง ดังนั้น ครูส่วนใหญ่จึงประสบปัญหาในการปฏิบัติงาน เนื่องจากผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นกลุ่มผู้เรียนที่มีความต้องการทางการศึกษาแตกต่างหลากหลาย ครูการศึกษาจึงจำเป็นต้องมีความรอบรู้หลากหลายเพื่อปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ในทางปฏิบัติแล้วเป็นไปได้ยาก ดังที่ได้กล่าวถึงผลการวิจัยครั้งนี้เกี่ยวกับปัญหาขาดแคลนบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ครูการศึกษาพิเศษที่จบการศึกษาตรงด้านการศึกษาพิเศษ หรือครูการศึกษาพิเศษที่มีประสบการณ์การดูแลผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ การกำหนดมาตรฐานวิชาชีพครูการศึกษาพิเศษ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดมาตรฐานด้านความรู้ และการปฏิบัติงานให้ครอบคลุมบริบทงานการศึกษาพิเศษ นอกจากนี้ การฝึกอบรมเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการศึกษาพิเศษ จึงเป็นสิ่งจำเป็นและควรจัดอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาครูการศึกษาพิเศษให้ปฏิบัติงานอย่างเต็มที่มีคุณภาพ (วรรณิ เจตจำนงนุช, 2560)

ด้วยสภาพปัญหาดังกล่าว จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาสมรรถนะครูศูนย์การศึกษาพิเศษให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและคุณลักษณะที่ดีในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และสามารถปฏิบัติงานในศูนย์การศึกษาพิเศษได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถพัฒนาศักยภาพนักเรียนพิการให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การพัฒนาสมรรถนะครูเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนานักเรียน โดยการพัฒนาสมรรถนะครู คือ กระบวนการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากร (Chinyere, 2014: 28 อ้างถึงใน สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2563) ซึ่งการพัฒนาสมรรถนะครู ในประเทศไทยพัฒนาตามสมรรถนะของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วยสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงาน ดังนี้ สมรรถนะหลัก ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ คือ 1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน 2) การบริการที่ดี 3) การพัฒนาตนเอง 4) การทำงานเป็นทีม 5) จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู และสมรรถนะประจำสายงาน ประกอบด้วย 6 สมรรถนะ ได้แก่ 1) การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 2) การพัฒนาผู้เรียน 3) การบริหารจัดการชั้นเรียน 4) การวิเคราะห์สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน 5) ภาวะผู้นำครู 6) การสร้างสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ (สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) และ McClelland นักจิตวิทยาของมหาวิทยาลัย Harvard ได้กล่าวว่า “สมรรถนะเป็นคุณลักษณะของบุคคลที่เกี่ยวกับผลการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน และเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ทำให้บุคลากรในองค์กรปฏิบัติงานได้ผลงานที่โดดเด่นกว่าคนอื่นๆ ในสถานการณ์ที่

หลากหลาย ซึ่งเกิดจากแรงผลักดันเบื้องต้น อุปนิสัย ภาพลักษณ์ภายใน และบทบาทที่แสดงออกต่อสังคมที่แตกต่างกัน ทำให้แสดงพฤติกรรมการทำงานที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการบริหารทรัพยากรบุคคลแนวใหม่ ภาครัฐของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน โดยส่งเสริมสนับสนุนให้ส่วนราชการบริหารทรัพยากรบุคคลตามกรอบมาตรฐานความสำเร็จด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อความสำเร็จของส่วนราชการ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ของการบริหารเชิงระบบกับการพัฒนาสมรรถนะครูของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ บนพื้นฐานความคิดที่ว่า จะช่วยให้ครูศูนย์การศึกษาพิเศษ มีสมรรถนะในการจัดการศึกษาสำหรับที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้มีศักยภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และสามารถปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ภาระหน้าที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ และบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

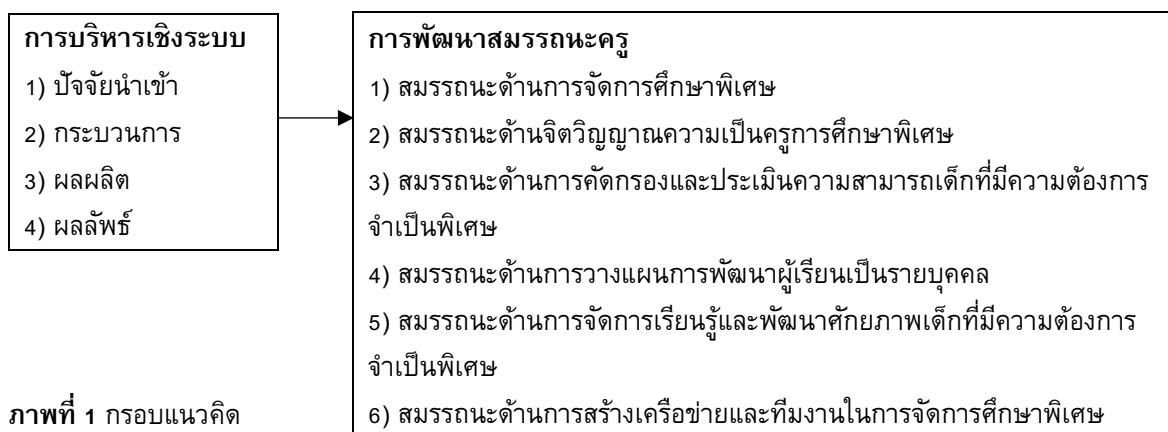
การทบทวนวรรณกรรม

ความสัมพันธ์ของการบริหารเชิงระบบกับการพัฒนาสมรรถนะครูของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ผู้ศึกษาได้สังเคราะห์และนำการบริหารเชิงระบบของ ธีรศักดิ์ อุปรมัย อุปไมยอริชัย และ สุชาติ บางวิเศษ (2563) 4 ด้าน ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และการพัฒนาสมรรถนะครู ปรับปรุงจากสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562) 6 ด้าน ประกอบด้วย สมรรถนะด้านการจัดการศึกษาพิเศษ สมรรถนะด้านจิตวิญญาณ ความเป็นครูการศึกษาพิเศษ สมรรถนะด้านการคัดกรองและประเมินความสามารถเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ สมรรถนะด้านการวางแผนการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ สมรรถนะด้านการสร้างเครือข่ายและทีมงานในการจัดการศึกษาพิเศษ

สมมติฐานการวิจัย

การบริหารเชิงระบบส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เป็นไปในทิศทางบวก

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษโดยไม่ทราบขนาดของประชากรที่แน่ชัด และไม่ทราบสัดส่วนของประชากร กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้ คือ บุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ จำนวน 385 คน ได้มาโดยใช้ตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane (1970: 607-610 อ้างถึงใน ในตะวัน กำหอม, 2559)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม มีการตรวจสอบเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อวัดผลความสอดคล้อง และมีการทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามจำนวน 40 ชุด ไปทดลองใช้กับประชากรที่

ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ทำการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เพื่อตรวจสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) และค้นหาข้อบกพร่องของข้อคำถามที่ใช้วัดตัวแปร แล้วนำข้อมูลเข้าสู่โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ เมื่อทดสอบแบบสอบถามค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .911

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Correlation) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า การบริหารเชิงระบบของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านปัจจัยนำเข้า รองลงมาคือ ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และอันดับสุดท้ายคือ ด้านผลลัพธ์ ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารเชิงระบบของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ

การบริหารเชิงระบบ X_{total}	M	SD	ระดับการบริหาร	อันดับที่
1) ด้านปัจจัยนำเข้า	4.15	0.77	มาก	1
2) ด้านกระบวนการ	4.04	0.52	มาก	2
3) ด้านผลผลิต	4.00	0.60	มาก	3
4) ด้านผลลัพธ์	3.99	0.78	มาก	4
รวม	4.21	0.57	มาก	

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาสมรรถนะครูของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการจัดการศึกษาพิเศษ รองลงมาคือ ด้านการคัดกรองและประเมินความสามารถเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการสร้างเครือข่ายและทีมงานในการจัดการศึกษาพิเศษ ตามลำดับ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาสมรรถนะครูของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ

การพัฒนาสมรรถนะครู Y_{total}	M	SD	ระดับการพัฒนา	อันดับที่
1) ด้านการจัดการศึกษาพิเศษ	3.35	0.54	ปานกลาง	1
2) ด้านจิตวิญญาณความเป็นครูการศึกษาพิเศษ	3.29	0.52	ปานกลาง	3
3) ด้านการคัดกรองและประเมินความสามารถเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	3.33	0.55	ปานกลาง	2
4) ด้านการวางแผนการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล	3.29	0.53	ปานกลาง	4
5) ด้านการจัดการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	3.28	0.88	ปานกลาง	5
6) ด้านการสร้างเครือข่ายและทีมงานในการจัดการศึกษาพิเศษ	3.28	0.89	ปานกลาง	6
รวม	3.31	0.53	ปานกลาง	

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของการบริหารเชิงระบบกับการพัฒนาสมรรถนะครูของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Correlation)

ตัวแปรอิสระ	การพัฒนาสมรรถนะครู	
	Pearson's Correlation	Sig. (1-tailed)
1) ด้านปัจจัยนำเข้า	.747***	0.000
2) ด้านกระบวนการ	.700***	0.000
3) ด้านผลผลิต	.686***	0.000
4) ด้านผลลัพธ์	.675***	0.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการบริหารเชิงระบบกับการพัฒนาสมรรถนะครูของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ด้วยวิธีการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ด้านผลลัพธ์ ให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) มีค่าเท่ากับ 0.910 และสามารถอธิบายความผันแปรของการบริหารเชิงระบบกับการพัฒนาสมรรถนะครูของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้ร้อยละ 82.80 ($R^2 = 0.828$) โดยสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์

$$Y = a + B_1 X_1 + B_2 X_2 + B_3 X_3 + B_4 X_4$$

$$\text{Decision} = .1.484 + .099 + .052 + .091 + .102$$

$$(5.349) \quad (2.749) \quad (6.564) \quad (7.092)$$

จากสมการพยากรณ์ พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลทางบวกต่อการพัฒนาสมรรถนะครูของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ได้ดีที่สุด คือ ด้านผลลัพธ์ รองลงมาคือ ด้านผลผลิต ด้านปัจจัยนำเข้า และอันดับสุดท้าย คือ ด้านกระบวนการ

ผลการทดสอบสมมติฐานการบริหารเชิงระบบกับการพัฒนาสมรรถนะครูของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ พบว่า ทุกสมมติฐานมีความสอดคล้อง คือ 1) ด้านปัจจัยนำเข้า ส่งผลทางบวกต่อการพัฒนาสมรรถนะครูของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ 2) ด้านกระบวนการ ส่งผลทางบวกต่อการพัฒนาสมรรถนะครูของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ 3) ด้านผลผลิต ส่งผลทางบวกต่อการพัฒนาสมรรถนะครูของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ 4) ด้านผลลัพธ์ ส่งผลทางบวกต่อการพัฒนาสมรรถนะครูของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ และพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สรุปและการอภิปรายผล

1) การบริหารเชิงระบบของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านปัจจัยนำเข้า รองลงมาคือ ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และอันดับสุดท้ายคือ ด้านผลลัพธ์ ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ น้ำฝน ใจสุทธิ (2563) เรื่อง ทักษะของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดมุกดาหาร การศึกษาพิเศษ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดมุกดาหาร การศึกษาพิเศษ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมเห็นว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีการดำเนินการอันดับที่ 1 คือ ด้านครูผู้สอน อันดับที่ 2 คือ ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อันดับที่ 3 คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน อันดับที่ 4 คือ ด้านการบริการนักเรียน อันดับที่ 5 คือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม และอันดับสุดท้ายคือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง ตามลำดับ และยังสอดคล้องกับ รุ่งนภา โพธิ์ (2565) เรื่อง

การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง พบว่า การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง โดยรวม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการ เทียบโอนผลการเรียน รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา และอันดับ สุดท้ายคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ชีรศักดิ์ อุปรมัย อุปไมยอริชัย และ สุชาติ บางวิเศษ (2563) ได้กล่าวว่า ระบบ ประกอบไปด้วย 1) ปัจจัยนำเข้า หมายถึง ทรัพยากรทางการศึกษาต่างๆ อย่าง ได้แก่ บุคคล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ การบริหารจัดการ และ แรงจูงใจ ที่เป็นส่วนนำเข้า นับว่าเป็นจุดเริ่มของการ บริหารจัดการในองค์กร 2) กระบวนการ หมายถึง การดำเนินการโดยนำปัจจัยหรือทรัพยากรทางการบริหารต่างๆ มา ใช้อย่างเป็นระบบ ซึ่งอาจมีระบบย่อยๆ ที่จะดำเนินการ เมื่อรวมกันจนกลายเป็นวงจรในทางการศึกษา ได้แก่ กระบวนการบริหารจัดการ การนิเทศ การวัดและประเมินผล ตลอดจน การตรวจสอบและติดตาม เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้ ปัจจัยนำเข้าทั้งหลายเข้าสู่กระบวนการได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) ผลผลิต หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการนำเข้า ของปัจจัยต่างๆ มาปฏิบัติ ทำให้เกิดผลิตผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ เช่น สถานศึกษาผลิตนักเรียนจนสำเร็จ การศึกษา จำนวน 100 คน เป็นต้น 4) ผลลัพธ์ หมายถึง ผลที่เกิดจากผลผลิตที่เกิดจากกระบวนการระบบ หรือเป็น ผลกระทบที่ได้จากผลผลิต เช่น ความรู้ ความสามารถของนักเรียน ภายหลังจากการสำเร็จการศึกษาไปแล้วว่ามี คุณภาพเป็นอย่างไร จัดเป็นลักษณะนามธรรม

2) การพัฒนาสมรรถนะครูของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการจัดการศึกษาพิเศษ รองลงมาคือ ด้านการคัดกรองและประเมิน ความสามารถเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการสร้างเครือข่ายและทีมงานในการจัด การศึกษาพิเศษ ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชริกา ไชยเดช (2563) สมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต การศึกษา 6 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสมรรถนะของผู้บริหาร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการทำงานเป็นทีม อยู่ใน ระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาตนเอง อยู่ในระดับมาก ด้านการบริการที่ดี อยู่ในระดับมาก และด้านการมุ่ง ผลสัมฤทธิ์ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3) ความสัมพันธ์ของการบริหารเชิงระบบกับการพัฒนาสมรรถนะครูของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.747 โดยมีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาสมรรถนะครูของ บุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ด้าน กระบวนการ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.700 โดยมีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาสมรรถนะครูของบุคลากรทาง การศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ด้านผลผลิต มีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.686 โดยมีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาสมรรถนะครูของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์ การศึกษาพิเศษ ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ด้านผลลัพธ์มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.675 โดยมีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาสมรรถนะครูของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ใน ทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชริกา ไชยเดช (2563) สมรรถนะ ของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 6 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง สมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัด การศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 6 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (r) อยู่ระหว่าง 0.46-0.63 อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

- 1) ควรมีการศึกษา และนำไปใช้ ให้ครอบคลุมทุกองค์ประกอบ เพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะในการจัดการศึกษา สำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ
- 2) ควรนำแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูศูนย์การศึกษาพิเศษ ไปกำหนดเป็นนโยบายที่ชัดเจนและสนับสนุนงบประมาณทรัพยากรการบริหาร ให้เพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนบุคลากรที่เพิ่มขึ้น
- 3) ควรเลือกวิธีการพัฒนาสมรรถนะครูที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของครู ตามหลักสูตรการพัฒนาที่หลากหลายและมีลักษณะยืดหยุ่นตามความพร้อมของสถานศึกษา
- 4) ควรดำเนินการติดตามและประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะครูอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรศึกษาวิจัยหลักสูตรพัฒนาสมรรถนะครูศูนย์การศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
- 2) ควรศึกษาวิจัยสมรรถนะของครูในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษา
- 3) ควรศึกษาวิจัยการสร้างเครื่องมือวัดสมรรถนะครูศูนย์การศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา ฮวดศรี. (2566). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครู ศูนย์การศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชริกา ไชยเดช. (2563). สมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา เครื่องช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 6 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม.
- ธีรศักดิ์ อุปรมย์ อุปไมยอริชัย และ สุชาติ บางวิเศษ. (2563). การบริหารและการจัดการศึกษาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน. พิษณุโลก: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- น้ำฝน โงชาฤทธิ์. (2563). ทักษะของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดมุกดาหาร การศึกษาพิเศษ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยทองสุข.
- ในตะวัน กำหอม. (2560). การวิจัยทางการศึกษา เล่ม 2. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยทองสุข.
- รุ่งนภา โพธิ์. (2565). การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยทองสุข.
- วรรณิ์ เจตจานงนุช, ปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ, ชนิตา ตันติเฉลิม และ ดุสิตา ทินมาลา. (2560). มาตรฐานวิชาชีพครู การศึกษาพิเศษ. วารสารวิธีวิทยาการวิจัย, 30(2), 161-186.
- วิรัตน์ สุทัศน์. (2561). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูการศึกษาพิเศษ ในโรงเรียนเฉพาะความพิการกลุ่ม 5 สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. การประชุมนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต ครั้งที่ 13 ปีการศึกษา 2561.
- ศฤงคาร ใจปันทา. (2563). รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมการมีงานทำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). คู่มือประเมินสมรรถนะครู. (ฉบับปรับปรุง) โครงการยกระดับคุณภาพครูทั้งระบบ. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580).

พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2565). กรอบสมรรถนะหลักผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับประถมศึกษาตอนต้น (ป.1-3). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2563). คู่มือสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน. กลุ่มพัฒนาระบบบริหารการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการและ ผู้ด้อยโอกาส. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.(2563). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2563 ของสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2024 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).